

Nr 148.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 24 maj 1911.

— — — — Andra kammaren den 24 maj 1911.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående inlösen i vissa fall för statsverkets räkning af ränta å skattefrälsehemman m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 63.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen aflåten proposition, nr 161, af den 24 mars 1911 har Eders Kungl. Maj:t under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen besluta,

1) att ränta å skattefrälsehemman, hvilken genom köp, byte eller gäfvä kommit från kronan i enskild persons eller verks, menighets eller inrättnings ägo, må för statsverkets räkning inlösas enligt hvad i nådiga förordningen den 11 september 1885 samt nådiga kungörelserna den 6 maj 1904 och den 14 maj 1909 stadgas, utan hinder däraf att räntan vid något tillfälle, före den 1 april 1911, varit med jordägenderätten förenad;

2) att hvad i nådiga kungörelsen den 3 februari 1888 och lagen den 2 december 1892 stadgas angående ersättning till ägare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i nådiga förordningen den 11 september 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall äga tillämpning jämväl i fråga om ägare af skattefrälse-

Bihang till Riksd. Prot. 1911. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 38 Häft. (Nr 148—156.)

hemman, hvars ränta icke varder inlöst, ehuru enligt den under 1) föreslagna bestämmelse inlösen är medgifven; samt

3) att de belopp, som kunna ifrågakomma att af statsmedel utbetalas för inlösen af skattefrälseräntor och gäldande af ersättning till ägare af skattefrälsehemman, enligt hvad nu är sagdt, må förskjutas af tillgängliga medel, hvarefter förskotten böra hos Riksdagen till ersättande anmälas.

Riksdagen, som icke haft något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning, har beslutat,

1) att ränta å skattefrälsehemman, hvilken genom köp, byte eller gäfvä kommit från kronan i enskild persons eller verks, menighets eller inrättnings ägo, må för statsverkets räkning inlösas enligt hvad i kungl. förordningen den 11 september 1885 samt kungl. kungörelserna den 6 maj 1904 och den 14 maj 1909 stadgas, utan hinder däraf att räntan vid något tillfälle, före den 1 april 1911, varit med jordäganderätten förenad;

2) att hvad i kungl. kungörelsen den 3 februari 1888 och lagen den 2 december 1892 stadgas angående ersättning till ägare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i kungl. förordningen den 11 september 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall äga tillämpning jämväl i fråga om ägare af skattefrälsehemman, hvars ränta icke varder inlöst, ehuru enligt den under punkt 1) föreslagna bestämmelse inlösen är medgifven; samt

3) att de belopp, som kunna ifrågakomma att af statsmedel utbetalas för inlösen af skattefrälseräntor och gäldande af ersättning till ägare af skattefrälsehemman, enligt hvad nu är sagdt, må förskjutas af tillgängliga medel, hvarefter förskotten böra hos Riksdagen till ersättande anmälas.

Stockholm den 24 maj 1911.

Med undersätlig vörndad.
